

РЕШЕНИЕ

№ 2242

гр. Варна, 21.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Лефтерова

при участието на секретаря Лиляна Янк. Камбарева
като разгледа докладваното от Татяна Лефтерова Гражданско дело № 20223110115690 по описа за 2022 година

разгледа докладваното от районния съдия гр. дело №15690/2022 г., по описа на ВРС и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба на „Водоснабдяване и канализация - Варна” ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: *****, с която против Е. Х. Г., ЕГН:*****, с адрес: *****, по реда на чл.422, ал.1 вр. чл. 415, ал.1 ГПК, са предявени искове за установяване на вземанията, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК №1932/28.03.2022 г. по ч.гр.д.№ **** по описа на ВРС за 2022 г., а именно: 741,32 лева, представляваща главница - дължима сума за ползвани и неплатени ВиК услуги, начислени за периода от 20.08.2019 г. до 16.03.2022 г., по партида с абонатен номер 1148196, за обект - имот с адрес: *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 24.03.2022 г. до окончателното плащане на задължението и 84,13 лева - обезщетение за забава, начислено за периода от 19.10.2019 г. до 20.03.2022 г. Претендират се сторените разноски.

Обстоятелства, от които произтичат претендираните от ищеца права:

Въз основа заявление на ищеца е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № **** по описа на ВРС за 2022 г., за претендираните в настоящото производство суми, както и сторените в заповедното производство разноски.

Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал.5 ГПК, поради което на кредитора е указана възможността да предяви установителен иск в едномесечен срок. В изпълнение разпореждането на заповедния съд, заявителят представя искова молба, с която предявява иск за установяване на

вземанията си по издадената заповед за изпълнение.

В исковата молба се сочи, че между страните е сключен договор, по силата на който, през процесния период, ищецът е предоставял на ответника - абонат водоснабдителни и канализационни услуги, а абонатът се е задължил да заплаща ползването на същите. Ответникът е ползвател на услуги на ищцовото дружество и има открита индивидуална партия в имота, в който е монтиран водомер. Партидата е с титуляр – ответникът по делото. За процесния период, ищецът изпълнил е задълженията си за предоставяне на услуги. Ответникът не е изпълнил задълженията си да заплаща ползваните услуги по издадените фактури.

В срока по чл.131, ал.1 ГПК, ответникът, чрез назначения от съда особен представител представя отговор на исковата молба, с който оспорва основателността на предявените искове. Оспорва да има качеството потребител и да се намира в облигационно правоотношение с ищеца. Намира, че не по делото не са представени доказателства за наличие на неплатени ВиК услуги. Твърди, че през процесния период ответникът се е намирал в брак, поради което отговорността му може да бъде ангажирана само за ½ от претендираните суми. При горните обстоятелства намира предявените искове за неоснователни.

Варненският районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявените искове, по реда на чл.422, ал.1 вр. чл.415, ал.1 ГПК вр. чл.79, ал.1 ЗЗД и чл.86 ЗЗД, са допустими, поради което съдът дължи произнасяне по основателността им.

Налице е успешно проведено производство по чл.410 ГПК. В полза на ищеца е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК №1932/28.03.2022 г. по ч.гр.д.№ ****/2022 г. на ВРС, за заплащане на следните суми: 741,32 лева, представляваща главница, дължима за периода от 20.08.2019 г. до 16.03.2022 г., дължима сума за ползвани и неплатени В и К услуги по партия с абонатен номер 1148196, за които има издадени фактури за периода от 19.09.2019 г. до 18.03.2022 г. за обект - имот, находящ се в гр. Варна, ж.к. „Младост“ бл.108, вх.5, ап.28, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 24.03.2022 г. до окончателното плащане на задължението; 84,13 лева, представляваща обезщетение за забава, начислено за периода от 19.10.2019 г. до 20.03.2022 г., както и сторените в заповедното производство разноски.

Заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 ГПК, поради което и на основание чл.415, ал.1, т.2 ГПК, на заявителя е указана възможността да предяви иск за установяване на вземанията си. Въз основа на искова молба от „Водоснабдяване и канализация - Варна“ ООД, представена в законоустановения едномесечен срок, е образувано настоящото производство за установяване дължимостта на сумите по издадената заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК.

Съгласно разпределението на доказателствената тежест в процеса,

предвидено в разпоредбата на чл.154 ГПК, по предявения положителен установителен иск, в тежест на ищеца е да докаже наличието на валидна облигационна връзка между него и ответника, в т.ч., че последният е бил абонат за посочения адрес, през заявения в исковата молба период; че в същия период е доставил описаните по вид услуги, в посоченото количество и на посочената стойност, съответно вида на услугите за отчетния период; период и размер на обезщетението за забава. При въведени възражения против вземането от страна на ответника, в тежест на последния е да установи и докаже възраженията си, в т.ч., че е извършил цялостно или частично плащане на претендираните суми или че са налице обстоятелства, които го освобождават от задължението за плащането им.

Облигационната връзка, която се твърди, че съществува между страните, се регулира от Закона за водите, Наредба № 4 от 14.09.2004 г., за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройството, одобрени с решение на ДКЕВР /сегашно наименование КЕВР/, като приложение намират чл.63 и сл., чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, чл.318 и сл. вр. чл.298 ТЗ, при действие на Общи условия (ОУ), по аргумент от чл. 8, ал. 1 – 4 от Наредба №4/14.09.2004 г.

Съгласно чл.7, ал.1 ОУ, ВиК операторът е длъжен да доставя на потребителите вода с питейни качества, съгласно изискванията на действащото законодателство, да отвежда и/или пречиства отпадъчните води, а съгласно чл.5, т.6 вр. чл. 33, ал. 2 ОУ потребителите са длъжни да заплащат дължимите суми в 30-дневен срок след датата на фактуриране. При забава в плащането съгласно чл.44 ОУ вр. чл.86, ал.1 ЗЗД потребителят дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от първия ден след настъпване на падежа. С разпоредбата на чл. 33, ал.1 ОУ е предвидено, че предоставените услуги се заплащат от потребителите при наличие на консумация и/или служебно начисляване на количества, а според чл.22 изразходените количества питейна вода се отчитат при условията и сроковете, определени в ОУ, по водомер, монтиран на водопроводното отклонение от В и К оператора. Разпоредбата на чл. 23 ОУ сочи реда, по който следва да бъде извършвано отчитането на водомерите – най-малко веднъж на три месеца, в присъствието на потребителя или на негов представител, който с подписа си удостоверява съответствието на показанията с данните в отчета.

За да се приеме, че за потребителя е налице възникнало задължение за плащане, в тежест на ищеца е да установи кумулативното наличие на следните предпоставки: страните се намират във валидно облигационно отношение; ответникът има качеството потребител на ВиК услуги, претендираните и осчетоводени ВиК услуги са реално доставени на ответника.

С разпоредбата на §1, ал.1, т.2, б. „а” от ДРЗРВКУ се определя кръга лица – потребители на ВиК услуги. Същите са собственици или ползватели на съответните имоти, за които се предоставят ВиК услуги. Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите на водоснабдителните и канализационните системи, издадена от министъра на

регионалното развитие и благоустройство, обн. ДВ бр.88 от 08.10.2004 г., също изчерпателно сочи потребителите на ВиК услуги, а именно: собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване, включително чрез концесия, на водоснабдявани имоти и/или имоти, от които се отвеждат отпадъчни и/или дъждовни води; собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на жилища и нежилищни имоти в сгради - етажна собственост; собствениците и лицата, на които е учредено вещно право на строеж или право на ползване на водоснабдяваните обекти, разположени на територията на един поземлен имот и присъединени към едно водопроводно отклонение /чл. 3, ал.1/.

Съгласно нормата на чл.11, ал.7 ЗРВКУ, одобрените от КЕВР Общи условия на договорите за предоставяне на В и К услуги стават част от договорните отношения между страните в едномесечен срок от публикуването им. Не се изисква сключване на индивидуален писмен договор между потребител и оператор. В този смисъл, възражението на ответника, че не е представен сключен с ищеца писмен договор, поради което същият не е потребител на ВиК услуги, се явява неоснователно. Видно от приложената по делото справка, на Агенция по вписванията, към процесния период, ответникът е собственик на водоснабдения имот, поради което същият е страна по облигационното правоотношение и е длъжен да заплаща стойността на доставените ВиК услуги до собствения му имот.

Неоснователно е възражението на ответника, че същият е задължен само за ½ от претендираните суми, тъй като имотът е придобит в режим на СИО, по време на брака му с Аня Георгиева Г.а. Видно от предоставената от Община Варна, информация, бракът на двамата съпрузи е сключен на 09.02.2008 г. и е прекратен със съдебно решение от дата 03.02.2023 г. Към процесния период, както и към датата на подаване на заявлението, образувано в ч.гр.д. № ***/2022 г. на ВРС – 24.03.2022 г., съпрузите се намират в граждански брак. Водоснабденият имот е придобит в режим на СИО. В процесния случай е приложима разпоредбата на чл.36, ал.2 СК, според която, за задължения, поети за текущите нужди на семейството, съпрузите отговарят солидарно. Право на кредитора е да търси изпълнение на цялото задължение от когото и да е от солидарните длъжници. Поради това, както и с оглед обстоятелството, че партията е регистрирана на името на ответника, ищецът има право да претендира дължимите суми от него, в пълен размер.

Ответникът не спори, че до обекта са доставени ВиК услуги в сочения от ищеца обем, както и че същите са потребени. Не се спори и по отчитане на същите. Последното е извършвано редовно, като данните от монтирания водомер в имота на ищеца са отразени в справка за недобора на частен абонат и в опис на отчети от таблет, модул, самоотчет. От последния документ се установява, че през процесния период са извършвани реални отчети, в т.ч. такъв е и отчетът в края на края на същия.

От заключението на допусната по делото съдебно-счетоводна експертиза, прието като обективно, компетентно и неоспорено от страните, се установява, че задължение по аб. № 1148196, за процесния период е в размер на 741,32 лева, а начислената и неплатена лихва за забава е в размер на 84,13

лева. При проверка в счетоводството на ищеца не са установени плащания на начислените суми.

При горните доводи, съдът намира, че ищецът успешно доказва основанието и размера на главния иск, поради което същият следва да бъде уважен изцяло. С оглед основателността на главния иск, основателен се явява и акцесорният иск за лихва за забава, като с оглед доказването му по основание и размер, същият следва да бъде уважен изцяло.

По отговорността за разноски.

С оглед изхода от спора и на основание чл.78, ал.8 вр. ал.1 ГПК, ответникът дължи в полза на ищеца, сторените от последния разноски в общ размер на 875 лева, съгласно представен списък по чл.80 ГПК.

В съгласие с т.12 от ТР №4/2013 от 18.06.2014 г. по т.д. №4/2013 г. на ОСГТК, ВКС, съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл.415, ал.1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските, направени в заповедното производство. С оглед изхода от спора, в полза на ищеца се следват сторените разноски в заповедното производство в общ размер на 75 лева, съгласно представен списък по чл.80 ГПК.

Присъдените в полза на ищеца суми могат да бъдат платени по следната банкова сметка: BG 24 CECB 97901006124200.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422, ал.1 ГПК вр. чл.415, ал.1 ГПК, в отношенията между страните по делото, че Е. Х. Г., ЕГН:*****, с адрес: *****, ДЪЛЖИ на „Водоснабдяване и канализация - Варна” ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: *****, вземанията, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК №1932/28.03.2022 г. по ч.гр.д.№ **** по описа на ВРС за 2022 г., а именно: 741,32 лева, представляваща главница - дължима сума за ползвани и неплатени ВиК услуги, начислени за периода от 20.08.2019 г. до 16.03.2022 г., по партида с абонатен номер 1148196, за обект - имот с адрес: *****, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 24.03.2022 г. до окончателното плащане на задължението, както и 84,13 лева - обезщетение за забава, начислено за периода от 19.10.2019 г. до 20.03.2022 г.

ОСЪЖДА Е. Х. Г., ЕГН:*****, с адрес: *****, да заплати на „Водоснабдяване и канализация - Варна” ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление: *****, сумата от 875 лева, представляваща разноските сторени от ищеца в настоящото производство, както и сумата от 75 лева - разноски по ч. гр. дело № ****/2022 г. по описа на ВРС.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Окръжен съд - Варна, в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл.7, ал.2 ГПК, препис от решението да се връчи на

страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____